

Veršované rozjímání nad vážnou věcí

Poesie | 23.8.2009 @ 20.22

Lidské bytí vadné
je za starou belu.
Lůza myslí táhne,
hřích poroučí tělu.

Odhodlání zrádné!
Jednou boří skály,
pak pomalu chabne,
po zemi se válí.

I rozum ten lichý!
Rád se mocně kasá.
Z jeho avšak pýchy
bývá krmě prasat.

A přec když má duše
tváří v bláto padá,
On mi jednoduše
nenastaví záda.

A když ledva dýše
to co z ducha zbylo,
On jej napřímivše
oživí, co tělo.

Ve vyprahlé poušti,
spalující zimě
nikdy neopouští,
můj Bůh nezradí mě.

<https://selah.cz/poesie/versovane-rozjimani-nad-vaznou-veci/>